

ANNVS
DIERVM MEMORABILIVM
SOCIETATIS IESV.

S I V E

Commentarius quotidianæ virtutis, notabilem
vnius, vel plurium in Societate vitâ functorum,
virtute quapiam insignium memoriam in men-
ses diesque quibus obiêre partitè distributam
complexus.

A V T H O R E

IOANNE NADASI *eiusd. Soc. IESV.*

Del colegio real de la Compañía
ANTVERPIÆ, et *de Salamanca, y de*
su librería.
Apud IACOBVM MEVRSIVM.

ANNO M. DC. LXV.

Dióce el Sr. Diego de la Fuente Huertas

GOSWINVS NICKEL

SOCIETATIS IESV

PRÆPOSITVS GENERALIS.

CVM Annum dierum Memorabilium Societatis IESV à P. Ioanne Nadasi conscriptum aliquot nostri Theologi recognouerint, & in lucem edi posse probauerint; potestatem facimus, vt typis mandetur, si ijs ad quos pertinet, ita videbitur. Cuius rei gratiâ has litteras manu nostrâ subscriptas, sigilloque nostro munitas damus. Romæ 11. Aprilis Anno 1661.

GOSVINVS NICKEL.

*Imprimatur, si videbitur Reuerendissimo Patri
Magistro Sacri Palatii. M. A. Episcopus
Ierap. Vicegerens.*

*Imprimatur. F. Seraphinus Bertolinus Magister
& Socius R^{mi}. P. Magistri S.A.P.*

ANNVS

DIERV M MEMORABILIV M

SOCIETATIS IESV

MENSIS IANVARIVS

PRIMO DIE.

P. IOANNES
PELLETARIUS.

Callos To-
losæ obijt
s. 1604.

PRIMVS Collegijs,
Romano, ac deinde
Ferrariensi nascenti-
bus Rector datus est
ab ipso S. P. Igna-
tio. Ferrariæ Renata
Herculis Ducis coniux, Ludouici
Galliæ Regis filia, cum illo contulit
de hæresi cum orthodoxæ fidei veri-
tate commutandâ; & hæresim exiit:
simulque vniuersa vitæ peccata in Sa-
cramento pœnitentiæ, illo confessa-
rio vsa, deposuit. Multa ille postea
doctè, religiosè, fortiterque pro re
Catholicâ gessit Apamijs; quicquid
contra fremerent, turbarentque hæ-
retici: quorum futore deiectam Dei-
paræ statuam, magnificâ supplicatio-
ne institutâ, palàm suo loco restituit;
concione quot-hebdomadjs die Sab-
bati de cultu illius habitâ, & Ortho-
doxis ad illam vicatim sono tintinna-
buli inuitatis. Vnde glorioso planè
cognomento, DIVÆ MARIÆ
DOCTOR est appellatus. Ibidem

ab hæreticis datus est in vincula; sed
à Catholicis exemptus, Tolosamque
deductus, ibi demum à gloriosis pro
fide susceptis laboribus requieuit, ve-
neno (quod ei ab hæreticis clam pro-
pinatum affirmant) sensim gliscere,
in venas, & omnem artis medicæ in-
dustriam superante. Libenter latebat
Ioannes suâ se humilitate inuoluens,
etiam in illo splendore famæ. Quare
& Cadurcensis Episcopatus insulam
sibi oblatam, demissè à suo capite
auertit, vir quàm excelsus ad vindi-
cias Catholicæ fidei vbique faciendas,
tam humilis; adedque ingentes To-
losanæ vrbis laudes, lachrymasque,
quibus extinctum prosequabantur,
abundè commeritus tantâ illâ suâ
eloquentiæ, laborum, charitatis, atque
augusti ad ardua contra heterodoxos
pro Catholicis agenda & ferenda pe-
ctoris granditate. Cerrè vel gemino
illo elogio fuit insignitè commemora-
bilis, quorum altero S. MARIÆ
DOCTOR passim in Gallia; altero
SANCTVS RECTOR à S. P. Ignatio, vt

Fides.

Humilitas.

Fides.

S. P.

Sabbath.

S. P.

Superstus.

A

P. AL.

A N N V S

DIERV M MEMORABILIV M

SOCIETATIS IESV.

PARS SECV NDA.

ANNVS

DIERV M MEMORABILIV M SOCIETATIS IESV. MENSIS IVLIV S.

PRIMO DIE.

P. IACOBVS
ALVARVS.

1. Julij
Lulianus.
obit 1. Julij
1596.
606.41.

Lypponenses diser-
sertè affirmant, hunc
virum *perfectus virtu-
tibus calo fuisse ma-
turum*: famam esse,
ipsum non semel di-

uinâ planè virtute ægrotis penè de-
ploratis ex insperato salutem attulif-
se, quos inter fuit adolescens è prima
nobilitate, cui Iacobus manum impo-
suerat, S. Joannis Euangelio recitato:
quo etiâ remedio conualuit alter,
cui ex carbunculo fauces intumue-
rant, medicis nil contra morbum ni-
ti potentibus aut scientibus, remit-
tente mox tumore ad crucem à Iaco-
bo partì affectæ impressam:

Oratio.

P. IOANNES
HIERONYMVS.

Hispanus.
obit Hispa-
li 1. Julij
1605. ætat.
60. Soc. 41.

Tolerantiâ, & Ecclesiastæ mun-
re præstans inter primos Hispa-

niz, eoq̃ue celebratissimus habeba-
tur, post iuuentutem laudatè, inno-
centerq̃ue sine vlla grauiore noxâ ex-
ctam. Granatense Collegium regebat,
cum à procacissima femina obsceni
flagitij est accusatus. Hispali Prouin-
cialis eam rem Patrum cuidam viro
prudenti, ac non incurioso vesperi in
cubiculo ad candelæ lumen clam ex-
posuit, vehementi dolore plenus. Is
verò qui hæc audiebat, posteaquàm
nihil veri mēdacio illi tam enormi
subesse constanter dixisset, adiecit:
Ego, ô Pater, pietatem, castitatem-
q̃ue P. Ioannis ita perspectam habeo,
adeoq̃ue eum ab hoc flagitio immu-
nem scio, vt ad innocentiam viri te-
stificandam, atque ab omni suspicio-
ne vindicandam ausim nudam ma-
num ardenti foco inferere: interq̃ue
verba manum protinus extendit, &
in mediam lychni ardentis flammam
ingessit, ac tam diu immotam sine vl-
lo doloris sensu eam Scæuola hic Chri-
stianus istic tenuit, donec omnia quæ
dicenda fuere narrasset, ac Prouincia-
lis rei nouitate attonitus, non sine ad-
miracione tam præclari experimēti

Castitas.